

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Phranita & Euphemio Constantinopolitanis, Athanasio, & Ioanne
Alexandrinis. Palladio & Flauiano Antiochenis, & aliis. Caput XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

re imperator rursus mittit Arsenium, Aegypti praesidem, & militum praesidiariorum praefectum: qui una cum Nephelio Alexandria profectus, de concordia inter eos constituenda verba facit: ac cum id illis non posset persuadere, nonnullos eorum mittit Constantinopolim. Et quanquam multa verba coram ipso Zenone de concilio Chalcedonensi fiebant, nihil tamen de eo conclusum est: quandoquidem Zeno illi neutquam omnino assensit.

De Phranita & Euphemio Constantinopolitanis, Athanasio, & Joanne Alexandrinis. Palladio & Flauiano Antiochenis, & aliis.

Caput XXIII.

INterea temporis, cum Acacius episcopus Constantinopolis communem universae carnis viam esset ingressus, Phranitas episcopatum illum cepisset. Cui cum literas ad Petrum de communicando inter ipsos scripsisset, respondit Petrus per literas, actaque concilii Chalcedonensis grauer perstrinxit. Vbi Phranitas, qui quatuor solum menses eo episcopatus munere fungebatur, e vita migravit, Euphemius episcopus illius urbis deligitur: qui cum literas Petri de mutua inter ipsos communione accepisset, animaduertenterque eas actis concilii Chalcedonensis anathema indixisse, valde animo commotus fuit, sequens a Petri communione penitus seiunxit. Vtraque istorum extat epistola, tum Phranitae ad Petrum, tum Petri ad Phranitam: quas quidem epistolas propter earum prolixitatem missas facio. Quapropter cum Euphemius & Petrus essent inter ipsos grauer dimicaturi, & synodus, altera aduersus alteram, conuocaturi, forte Petrus ante excessit e vita: in cuius locum successit Athanasius: qui quidem dedit operam, ut partes inter ipsas dissidentes, reconciliaret. Verum id efficere ideo non poterat, quod earum animi erant in tam varias & discrepantes sententias distracti. Idem Athanasius postea literis de communione mutua ad Palladium, qui post Petrum Antiochia rexit episcopatum, missis idem ipsum, quod Petrus antea, de concilio Chalcedonensi praestare molitur. Idem quoque conatur Ioannes, qui sedem episcopatus Alexandrini post Athanasium obtinuit.

Porro

Porro Palladio, episcopo Antiochiæ morte extincto, & Flauiano in eius locum suffecto, Salomon, præbyter Antiochiæ, mittit ab illo Alexandriam cum literis de communicando inter ipsos mutuò, ad Ioannem: illiusque respòsum per literas Flauiano requirit. Ioâne mortuo, alter Ioannes episcopus Alexandriæ deligitur. Atque hæc quidem res ad aliquot annos, quibus Anastasius gessit imperium, (hic enim imperator Euphemiũ episcopatu eiecit) ad hũc modũ progressæ sunt: quas quidem, quo historia planior & magis perspicua redderetur, coactus sum ordine percèssere.

De Armati imperatricis Berinæ cognati interitu.

Caput XXIII.

Zeno autem Armatum cognatum imperatricis Berinæ, quem à Basilisco ducem contra ipsum missum, muneribus ad suas partes pellexerat, & sociũ pro hoste effecerat, & Basiliscum filium eius Cæsarem Nicææ designauerat, de sententia Ili interficit. Nam Constantino polim profectus, & Armatum per dolum tollit è medio, & Basiliscum eius filium pro Cæsare sacerdotem creat: qui postea ad gradum episcopatus elatus fuit.

Armatũ aliàs.

De Theodorichi Scithæ, qui contra Zenonem Armaceperat, morte. Cap. XXV.

Per idem tempus Theoderichus, Scythia genere, cõtra Zenonem arma ferre parat, & copijs suis in Thracia collectis, bellum gerit aduersus Zenonem: agrisque omnibus, qui ante pedes iacebant, vsque ad ostium Ponti vastatis, parum aberat, quin Constantinopolim cepisset, nisi quidam ex illius maxime necessarijs vehementer erga eum offensi, concilium de illo interimendo iniuissent: qui eum suorũ intellexisset maleuolentiã, retulit pedẽ, atq; nõ adeo multò post, in mortuorum numerũ ascriptus est. Verum quo genere mortis occubuerit, dicã: quod ita habet. Pro castris eius hasta cuspide bifida in sublimi suspensa fuit, more Barbarico. Deinde corpus suũ agitare exercereq; cupiens, equum sibi adduci iubet. Tũ absque mora (cuius

Ll 2 etiam